

Facklig organisationsgrad bland utlandsfödda

Ett faktamaterial om välfärdsutvecklingen
Nummer 69

Löne- och välfärdsenheten, LO

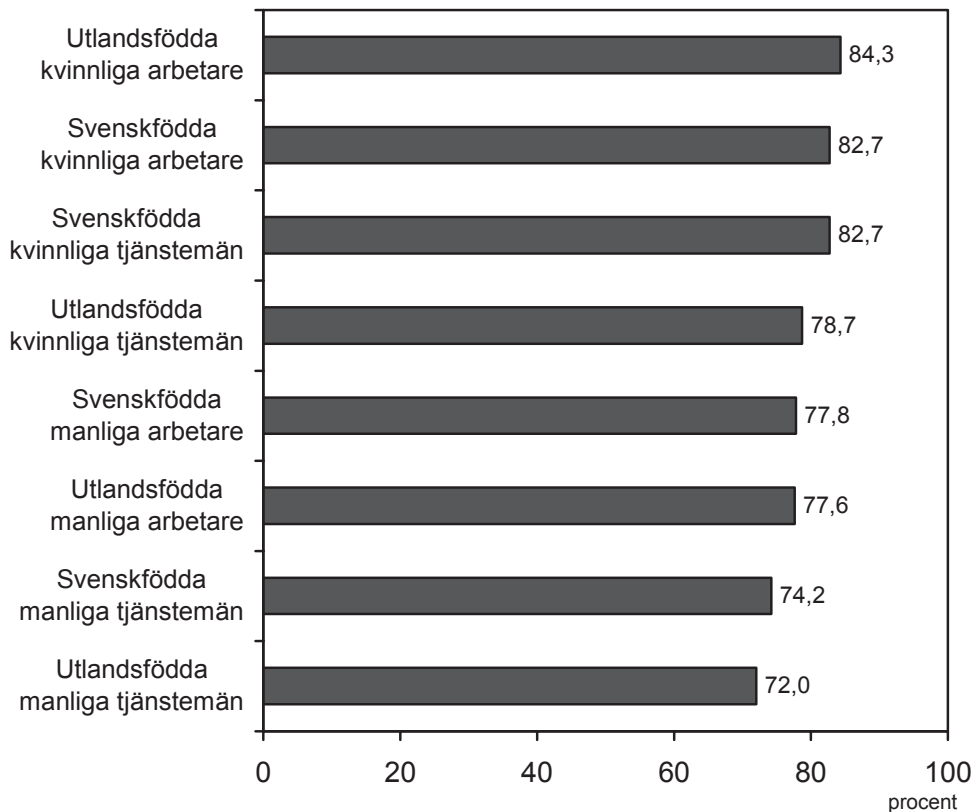
SVEN NELANDER, MARIA-PAZ ACCHIARDO OCH INGELA GODING

Högst facklig organisationsgrad av alla har utlandsfödda kvinnor med arbetaryrke

LO har gjort en *ny studie av den fackliga organisationsgraden* utifrån ett integrationsperspektiv. Denna visar något uppseendeväckande att rankinglistan efter facklig organisationsgrad *toppas av* utlandsfödda kvinnliga arbetare (drygt 84 procent), följda av svenskfödda kvinnliga arbetare och svenskfödda kvinnliga tjänstemän (knappt 83 procent). En liten bit längre ner, med en facklig organisationsgrad på 77-79 procent, återfinns utlandsfödda kvinnliga tjänstemän, svenskfödda manliga arbetare och utlandsfödda manliga arbetare. Lägst facklig organisationsgrad har svenskfödda manliga tjänstemän (74 procent) och utlandsfödda manliga tjänstemän (72 procent).

Facklig organisationsgrad första kvartalet 2005

Kvinnor har länge haft en högre facklig organisationsgrad än männen, och sedan början av 1990-talet har denna skillnad mellan könen ökat markant. Detta har gällt både arbetare och tjänstemän. En indelning efter *klass och kön* visar att den fackliga organisationsgraden är högst bland kvinnliga arbetare och lägst bland manliga tjänstemän.

En ny dimension i klass- och könsanalysen

Sedan en tid tillbaka har LO i analysen fört in ytterligare en dimension, om man är *född i Sverige eller i något annat land*, med *bibehållen* indelning efter klass och kön. Detta har kunnat ske tack vara ett mycket omfattande utvecklingsarbete som genomförts i nära samverkan med Statistiska Centralbyrån.

Analysen visar alltså *att utlandsfödda kvinnliga arbetare idag har en så hög facklig organisationsgrad* att den till och med överträffar den som gäller för kvinnliga arbetare som är födda i Sverige.

Små skillnader i organisationsgrad

En allmän reflektion som man kan göra är *att skillnaderna mellan svenskfödda och utlandsfödda genomgående är så små* när det gäller den fackliga organisationsgraden. Detta gäller både arbetare och tjänstemän, och såväl kvinnor som män. När människor som flyttat till Sverige kommit in på arbetsmarknaden, *vill de uppenbarligen bli medlemmar i facket*. Detta gäller oavsett om det jobb de fått finns inom industrin, den privata servicesektorn, stat, kommuner eller landsting, och oavsett vilket yrke de har. Då får man ändå betänka att de allra flesta som flytt eller invandrat till Sverige under de senaste decennierna kommit från länder med låg facklig organisationsgrad, att många nu arbetar inom den privata servicesektorn och på små arbetsplatser, och att en hög andel har tillfälliga anställningar.

Större skillnader mellan kvinnor och män än mellan svenskfödda och utlandsfödda

Som framgår av tablån nedan blir slutsatsen att det för *gruppen anställda som helhet* är ganska liten skillnad mellan svenskfödda och utlandsfödda – skillnaden är mindre än en procentenhet mellan de båda grupperna (79,4 procent för svenskfödda och 78,6 procent för utlandsfödda).

Den stora skiljelinjen går istället mellan *kvinnor och män*. I alla av de grupper som redovisas i tablån är den fackliga organisationsgraden påtagligt högre bland kvinnor än bland män.

Man kan i sammanhanget nämna att en facklig organisationsgrad på nästan 79 procent för anställda som är födda utomlands *finns det knappast något annat land* som når upp till.

Facklig organisationsgrad. Första kvartalet 2005. Procent.

	Utlandsfödda	Svenskfödda
Arbetare		
Kvinnor	84,3	82,7
Män	77,6	77,8
Båda könen	80,9	80,0
Tjänstemän		
Kvinnor	78,7	82,7
Män	72,0	74,2
Båda könen	75,1	78,9
Alla anställda		
Kvinnor	82,1	82,7
Män	74,3	75,9
Båda könen	78,6	79,4

Den höga fackliga organisationsgraden för utlandsfödda är glädjande – men samtidigt *mycket förpliktande*. Det gäller för de fackliga organisationerna att kunna motsvara de förväntningar och kunna tillgodose de krav och önskemål som de invandrade medlemmarna har rätt att ställa på sitt fack, vad gäller både fackliga frågor i allmänhet och frågor som gäller integration, likabehandling och motverkande av alla former av diskriminering i arbetslivet.

Juli 2006
ISBN 91-566-2287-2
www.lo.se